یادداشت

رابطه پزشک و بیمار

سیمین کاظمی
پزشک و دانشجوی دکترای جامعه‌شناسی

● پزشکی در یکی از شهرهای ایران به قتل رسیده، خبر در شبکه‌های اجتماعی بازتاب وسیعی پیدا می‌کند و به‌سرعت منتشر می‌شود. خبر قتل پزشک، خبری شوکه‌کننده است و پزشکان را به دلیل احساس ناامنی، بیش از همه نگران و مضطرب می‌کند. اما آنچه دراین‌میان عجیب می‌نماید، عکس‌العمل برخی از کاربران شبکه‌های مجازی و شهروندان است که این قتل را واکنش عادی و طبیعی بیماران و بستگان آنها به رفتار پزشکان قلمداد می‌کنند. قساوت، پول‌پرستی و تفرعن از جمله ویژگی‌هایی است که به پزشکان نسبت داده می‌شود و به‌شدت مورد انتقاد جامعه قرار می‌گیرد. پزشکان در مقابل، وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و رسانه‌ها را مسئول آنچه پزشک‌ستیزی می‌نامند، می‌دانند. انتقاد دیگر پزشکان متوجه رسانه‌هاست که با انتشار پیام‌ها و مطالب اغراق‌شده و جهت‌دار آتش‌بیار معرکه شده‌اند. سریال تلویزیونی «در حاشیه» یا برنامه ثریا و تیترها و مطالب رسانه‌ها از نظر پزشکان از عوامل تهییج مردم علیه پزشکان به‌شمار می‌آیند. تعمقی در فرهنگ گذشته ایران نشان می‌دهد که طبابت یکی از مشاغل محترم و طبیب از جایگاه اجتماعی بالایی برخوردار بوده و دانش، قدرت و احترام سه ویژگی عمده حرفه پزشکی به‌شمار می‌رفته است. در مقابل، جامعه از پزشک انتظاراتی داشته که شامل تعهد، خوش‌رفتاری و ترجیح سلامت بیمار بر منفعت شخصی بوده است. اما در شرایط فعلی این پرسش قابل طرح است که چرا رابطه پزشک- بیمار از آن الگوی سنتی پیشین به چنین سطحی از تضاد و تنش کشیده شده است که حتی مرگ پزشک در میان جامعه تأسف چندانی را برنمی‌انگیزد و در عوض محملی می‌شود برای شدت‌گیری اعتراض به رفتار پزشکان. نکته قابل‌تأمل این است که رابطه سنتی و مرسوم پزشک- بیمار، که تاکنون مبتنی‌بر موقعیت مسلط پزشک و اطاعت بیمار از دستورات پزشک بوده است، در دهه اخیر متأثر از تغییرات اجتماعی، افزایش آگاهی و رشد نسبی فردگرایی دچار تغییر ماهیت شده و به تضاد و تنش میان پزشک- بیمار منجر شده است. در این رابطه تغییریافته پزشک-بیمار که به سمت تنش و تضاد روزافزون در حرکت است، انتظارات بیماران از پزشک برآورده نمی‌شود و از سوی دیگر پزشک، بیماران را به‌دلیل فقدان دانش تخصصی و اطاعت‌نکردن از شیوه درمانی موردنظر مقصر می‌داند. در میانه این نارضایتی دوطرفه پزشک و بیمار، آنچه مغفول مانده، نقش ساختاردرمانی است که درواقع تعیین‌کننده شیوه مراقبت‌های بهداشتی و درمانی است. نگاهی به نظام‌های مراقبت درمانی کشورهای مختلف نشان می‌دهد که نظام بهداشتی و درمانی هر کشوری برآمده از فلسفه سیاسی و اقتصادی حاکم بر هر کشور است. در ایران نظام مراقبت‌های درمانی مبتنی‌بر رویکرد بازار است و هر دو بخش دولتی و خصوصی براساس همین رویکرد به ارائه خدمات مشغول هستند. به دلیل همین رویکرد است که دیگر سلامت نه‌تنها یک حق همگانی شمرده نمی‌شود بلکه به‌صورت یک کالا قابل مبادله است. و ازاین‌روست که چنین نظامی موجب عروج نابرابری شهروندان در دسترسی به سلامت می‌شود. فقدان امکانات و تجهیزات در بخش دولتی، ناگزیر بیماران را برای دریافت خدمات مناسب به بخش خصوصی حواله می‌دهد. اما اینجا قدرت پرداخت بیماران است که در دسترسی آنها به خدمات درمانی تعیین‌کننده می‌شود. در چنین رویکردی، اگرچه بیمه‌ها، برای حمایت از طبقات محروم و کاهش نابرابری‌ها پیش‌بینی شده‌اند، اما کارایی لازم را نداشته و نمی‌توانند توازن لازم را برقرار کنند. بیمه‌ها به علت اختلاف فاحش تعرفه بخش دولتی و خصوصی فقط قادرند در بخش دولتی نقش قابل‌اعتنایی ایفا کنند و در بخش خصوصی نابرابری در دسترسی به خدمات درمانی همچنان به قوت خود باقی است. از سوی دیگر تفاوت تعرفه‌های موجود میان بخش خصوصی و دولتی، امکان کج‌روی پزشکان با مطالبه مابه‌التفاوت از بیماران و مراجعان بخش دولتی را فراهم می‌کند. رویکرد فعلی نظام بهداشتی و درمانی به‌دلیل افزایش مراجعات طبقات محروم به بخش دولتی، باعث می‌شود که پزشکان نتوانند انتظارات گوناگون بیماران را برآورده کنند و زمان کافی را برای بیماران اختصاص دهند. حال با چنین وضعیتی، که ساختار بهداشتی و درمانی کشور دچار نقص‌های جدی و اساسی است، فرافکنی مشکلات موجود به پزشکان و خدشه‌واردکردن به اعتبار آنها اگرچه در کوتاه‌مدت می‌تواند انتقادها را از وزارت بهداشت به‌سوی پزشکان منحرف کند اما در درازمدت بعید به نظر می‌رسد که چنین شیوه‌ای مؤثر باشد. پزشکان، چه خوب و چه بد، خود محصول و برساخته فرهنگ و اجتماعی هستند که در آن زندگی می‌کنند و نیز زیرمجموعه ساختاری که شیوه عملکرد آنها را خواسته یا ناخواسته شکل می‌دهد. پایان سخن آنکه جامعه‌ای که خشونت (با همه اشکالش) در آن عادی شمرده شود را نمی‌توان جامعه‌ای سالم و نرمال دانست. خشونت واکنشی است که حاکی از دورشدن جامعه از مسیر عقلانیت است. در رابطه پزشک- بیمار هم لازم است به جای هیجان‌زدگی و کنش‌های غیرعقلانی، به آسیب‌شناسی آن توجه کرد و درصدد حل معضل برآمد.

گفت‌وگوی «شرق» با «معصومه طباطبایی» دهیار روستای سیل‌زده سیجان

نجات روستا با بیمه خانم دهیار

صدرا محقق

عکس: عباس شریعتی، تسنیم

دوراندیشی دهیار روستای سیجان در جاده چالوس که هفته گذشته در سیل تابستانی خسارات فراوانی دید، به کمک اهالی این روستا آمد. خانم معصومه طباطبایی، دهیار ۳۶ ساله این روستا که بیشتر از پنج سال است در این سمت حضور دارد، سال گذشته از محل بودجه دهیاری، خانه هرکدام از اهالی روستا را به مبلغ ۱۵ هزار تومان بیمه حوادث کرده بود.

خانم طباطبایی در گفت‌وگو با روزنامه «شرق» می‌گوید: «من آبان سال گذشته یعنی سال ۹۳ خانه‌ها را بیمه کردم که این بیمه تا آبان سال ۹۴ اعتبار دارد، طبق بیمه‌نامه، این بیمه هم شامل حوادثی مانند سیل، آتش‌سوزی صاعقه، طغیان آب و زلزله است، برای بیمه‌کردن خانه‌ها هم کسی به من پیشنهاد نداد و تنها وقتی برگ بیمه و مبلغ آن را که برای یک سال فقط ۱۵ هزار تومان بود دیدم، کنجکاو شدم که آن را در روستا اجرا کنم. بسیاری از اهالی روستا هم تا همین روزهای اخیر که سیل آمد نمی‌دانستند خانه‌هایشان بیمه حوادث است و می‌توانند خسارت آن را دریافت کنند». دهیار روستای سیجان در ادامه می‌افزاید: «برای بیمه‌کردن خانه‌های روستا که در مجموعه ۲۶۷ خانه در سیجان بود مبلغ چهار میلیون و پنج هزار تومان از محل بودجه دهیاری روستا هزینه کردم و با خودم گفتم اگر اهالی راضی بودند، این ۱۵ هزار تومان را پرداخت می‌کنند اگر هم نکردند اشکال ندارد چون به‌هرحال بخشی از وظیفه دهیاری طبق قانون ارائه خدمات به اهالی روستاست و درواقع چون پول دهیاری برای رفاه مردم روستاست و قوانین هم این اجازه را به دهیاران می‌دهد من این کار را انجام دادم». معصومه طباطبایی که ۱۷ سال است در روستای سیجان سکونت دارد دارای مدرک فوق‌دیپلم تربیت معلم است و هم توسط شورای روستای دوره قبل و هم این دوره به‌عنوان دهیار روستا انتخاب شده است. او در رابطه با آخرین وضعیت روستای سیجان حدود یک هفته پس از وقوع آن سیل خسارت‌بار نیز به «شرق» می‌گوید: «هنوز بستر رودخانه در روستای سیجان لای‌روبی نشده و الان مهم‌ترین دغدغه ما همین مسئله است، هر چند معبر روستا باز شده و راه ارتباطی ما برقرار است، اما چون در بستر رودخانه گل‌ولای و سنگ و آهن و چوب و دارودرخت و احتمالا جنازه‌ای از قربانیان حادثه مدفون است، باید هر چه سریع‌تر این لای‌روبی انجام شود تا خدای نکرده در صورت وقوع دوباره سیل مشکلی بزرگ‌تر از این به بار نیاید، چون با این وضعیت اگر بار دیگر چنین حادثه‌ای رخ بدهد ما به‌جای سیل شاهد سونامی خواهیم بود». طباطبایی همچنین می‌گوید: «البته و خوشبختانه در این مدت مسئولان استان البرز و فرماندار البرز تمام وقت و با امکانات کامل به ما کمک کردند و حضور داشتند و الان هم مشغول کار هستند و امیدوارم به‌زودی لای‌روبی رودخانه هم انجام شود».

دهیار سیجان همچنین در رابطه با دلایل وقوع این سیل و بروز خسارات سنگین در این روستا نیز چنین نظری دارد: «ما هرگز احتمال نمی‌دادیم چنین حادثه‌ای با این بزرگی در روستا رخ بدهد من ۱۷ سال است در این روستا زندگی می‌کنم اما در این مدت هرگز مشابه این حادثه را ندیدم، به نظرم مشکل در روستای ما ناشی از تعدی به حریم رودخانه در بالادست بود چون آنجا حریم رودخانه رعایت نشده است؛ درخت‌های اطراف رودخانه را قطع کرده‌اند، این حجم زیاد چوب و نخاله و آشغال از بالادست آمد و معبر پل‌های رودخانه در روستای ما را بست و باعث شد آب وارد روستا شود». در سیل هفته گذشته نه‌تنها خانه‌ها و خودروهای تعداد زیادی از اهالی از بین رفت بلکه یک دستگاه «بکو لودر» (خودرویی که هم دارای بیل مکانیکی و هم بیل لودر است) متعلق به دهیاری را نیز سیل با خود برد و از کار انداخت. این بک لودر را دی ۹۳ استانداری البرز به‌دلیل انتخاب خانم طباطبایی به‌عنوان دهیار، به دهیاری روستای سیجان اهدا کرده بود. سیل هفته گذشته در محور کرج - چالوس، در محدوده بخش آسارا شهرستان کرج در استان البرز خسارات سهمگین مالی و جانی بر جا گذاشت. یکی از روستاهایی که در این حادثه بیشتر از همه آسیب دید همین روستای سیجان از توابع بخش آسارا بود. در این روستا دست‌کم پنج نفر از اهالی کشته شدند و به بخش زیادی از خانه‌ها نیز خسارات سنگینی وارد شد. تصاویر منتشرشده از اثرات سیل و خودروهای له‌ولورده‌شده و ساختمان‌های تخریب‌شده و آب‌گرفته در این روستا به‌وضوح تبعات وقوع این سیل را نشان می‌دهد. بااین‌حال، حالا که مشخص شده است خانه اهالی توسط دهیاری بیمه شده ساکنان خسارت‌دیده روستا می‌توانند مقداری به آینده امیدوار باشند. طبق گفته اهالی این روستا، سقف تعیین‌شده برای میزان خسارات واردشده به خانه‌های اهالی تا ۵۰ میلیون تومان است و اهالی می‌توانند دست‌کم به‌لحاظ مالی نگران هزینه خسارات‌های واردشده به خانه‌هایشان نباشند.

به گفته یکی از اعضای شورای روستای سیجان و دیگر اهالی این روستا روز گذشته مسئولان و کارشناسان شرکتی که خانه‌های این روستا را بیمه کرده است نیز برای برآورد خسارت‌های واردشده به خانه این روستاییان به سیجان رفته بودند. محمدعلی خیری از اعضای شورای روستای سیجان در همین رابطه در گفت‌وگویی با «شرق» می‌گوید: «در سیل هفته گذشته بسیاری از خانه‌های روستا اسیب جزئی و کلی دیده است اما باوجود تلفات زیاد در مقابل عظمت این حادثه که حتی سنگ ۲۰، ۳۰ تُنی را همه جابه‌جا کرده بود اهالی روستای ما مشمول لطف خداوند شدند، هر چند خسارت زیادی هم به باغ‌ها و زمین‌های کشاورزی اهالی وارد شده است». او در رابطه با بیمه‌شدن خانه‌های اهالی روستا نیز به «شرق» می‌گوید: «سال گذشته خانه‌های همه اهالی بیمه شد که این کار نیز با پرداخت مبلغ ۱۵ هزار تومان و تا سقف ۵۰ میلیون تومان خسارات انجام شد، در این طرح اکثر خانه‌ها صددرصد بیمه شدند». این عضو شورای روستای سیجان در پاسخ به این سؤال که آیا به‌دلیل پیش‌بینی وقوع حادثه‌ای از این دست خانه‌های روستا را بیمه کرده بودید یا خیر نیز گفت: «پیش‌بینی نمی‌کردیم که سیل به این شدت باشد اما هر خانه‌ای را به‌هرحال مواردی تهدید می‌کند و اهالی هم از این اقدام بسیار راضی بودند».

طبق گفته آقای خیری پنج نفر از اهالی روستای سیجان در سیل هفته گذشته از بین رفتند که تاکنون جنازه سه نفر از آنها پیدا شده و جنازه دو نفر دیگر شامل یک مادر و دختر هنوز پیدا نشده است. او همچنین می‌گوید در روستای پایین نیز سه نفر شامل یک عروس و داماد جوان تازه عقدکرده در سیل کشته شدند.

در نشست «شهرداری با میراث تاریخی چه خواهد کرد؟» مطرح شد

شهرداران همیشه درگیر وسوسه درآمد ناشی از قانون‌گریزی هستند

معصومه اصغری: یک فعال رسانه‌ای در حوزه شهرسازی معتقد است که شهرداری‌ها از حدود سال ۶۰ مکلف به کسب درآمد از مسیرهایی مثل تراکم‌فروشی، باغ‌فروشی و شهرفروشی شده‌اند و هیچ تضمینی وجود ندارد که مدیریت شهری چشم طمع به آثار تاریخی شهر نداشته باشند.

مجمعی به نام «حق بر شهر باهمستان» روز چهارشنبه (۳۱ تیرماه) نشستی را با عنوان «شهرداری با میراث تاریخی چه خواهد کرد؟» برگزار کرد که در آن جمعی از فعالان رسانه‌ای و گروه‌های فعال در حوزه میراث تاریخی تهران با رویکردهای مختلف به بحث و بررسی در این مورد پرداختند. دراین نشست محمدرضا عظیمی، حقوقدان و وکیل دادگستری با بیان مثال‌هایی از عملکرد شهرداری تهران و سایر شهرداری‌های کلان‌شهرها، تأکید کرد که شهرداری‌ها قطعا میراث تاریخی را نابود خواهند کرد.

وی تأکید کرد که اهداف مدنظر پیش‌نویس لایحه قانونی مدیریت شهری موازین قانونی و خط قرمزهایی که پایبندی به‌وجود می‌آورد نیست و گفت: به نظر نمی‌رسد ارائه‌کنندگان این لایحه، دغدغه میراث فرهنگی داشته باشند و به نظر می‌رسد آنچه برای تدوین‌کنندگان آن مورد نظر بوده فقط مدیریت جامع شهر و افزایش اختیارات شورا و شهرداری‌ها بوده است.

وی با اشاره به تعهدات دولت و ارگان‌های داخلی نسبت به کنوانسیون‌های بین‌المللی در زمینه میراث فرهنگی و محیط‌زیست، گفت: اینکه دولت اعلام کند که فلان موضوع را از دست خود خارج و به شهرداری‌ها می‌سپارد از سوی کنوانسیون‌های بین‌المللی قابل پذیرش نیست. این کنوانسیون‌ها امضا شده و نسبت به آنها متعهد هستند. ایران عضو سازمان جهانی یونسکو است و آثار ثبت‌شده در فهرست یونسکو ما را متعهد می‌کند. به‌عنوان نمونه در قضیه برج جهان‌نما، شهرداری تخلف کرد اما دولت زیرفشار یونسکو قرار گرفت و مجبور شد هزینه تخریب را به شهرداری بپردازد تا این قضیه را تمکین کرده و متوقف کند.

وی با بررسی ابعاد حقوقی بندهای مختلف این لایحه که مرتبط با موضوع میراث فرهنگی در شهرهاست، مثال‌های نقض عملکرد توسط شهرداری‌ها و شانه خالی‌کردن دولت را آورد و در ادامه تصریح کرد: کدام وظایف حاکمیتی حکم می‌کند که چنین مسئولیت‌هایی از میراث گرفته و به شهرداری واگذار شود و آیا تجربه تاریخی و کارنامه عمل شهرداری‌ها در این زمینه فراموش شده است؟

عظیمی به بخش دیگری از ابهام‌های موجود در این پیش‌نویس لایحه اشاره کرد و گفت: بسیاری از بناهای ارزشمند در شهرها ناشناخته یا مغفول هستند و با این لایحه دیگر در حمایت و صلاحیت سازمان میراث فرهنگی قرار نمی‌گیرند و در صورتی که ثبت ملی نشوند، شهرداری‌ها مسئولیت آنها را برعهده دارند.

این کارشناس حقوق یکی از نکات پیش‌نویس این لایحه را جرم‌اعلام‌کردن عدم‌رعایت ضوابط شهرسازی در ساخت‌وسازها با کاربری‌های مختلف و صدور پروانه مغایر با طرح تفصیلی اعلام کرد و افزود: دادگاه مربوطه موظف است بنا بر شکایت شهرداری یا مقام صالح قضائی یا هر شخص ذی‌نفع دستور توقف عملیات را صادر کند تا وضع سازه به شکل قبلی برگردد و حتی متهم به شش ماه تا سه سال حبس محکوم شود.

اما یاشار سلطانی، سردبیر سایت تخصصی معماری‌نیوز با رویکرد رسانه‌ای نسبت به تخلفات شهرداری‌ها در مورد میراث تاریخی در تهران و سایر استان‌ها، گفت: متأسفانه در کشور ما هیچ‌گاه بانیان اصلی فاجعه‌ها معرفی نمی‌شوند و نامشان اعلام نمی‌شود تا مردم آنها را بشناسند، در حالی که وظیفه ما رسانه‌ها این است که از آنها نام ببریم و موردی به آنها بپردازیم تا حاشیه امن آنها از بین برود. در عمده این تخلفات منافع عامه وجود ندارد و یک سرمایه‌دار، نهاد و ارگان دولتی یا افراد بانفوذ و آقازاده‌ها پشت این تخلفات هستند و عموما با وجود تأیید نهایی تخلف معرفی نمی‌شوند.

وی معتقد است یکی از دلایل بروز این مشکلات کفایت‌نداشتن مدیران شهری است و در ادامه گفت: در دولت‌های نهم و دهم با حضور کسانی مواجه بودیم که تجربه‌ای از مدیریت نداشتند اما مسئله این است که چرا همچنان این روال ادامه دارد و نمونه افرادی که تحصیلات و تخصصشان با مسئولیت‌شان تناسبی ندارد، زیاد است.

وی به نمونه‌ای از تعرض شهرداری‌ها به شهرها اشاره کرد و گفت: از سال ۸۴ تا ۹۲ در شهر تبریز ۳۶۴ هکتار اراضی فضای سبز و درختکاری و باغات داخل طرح تفصیلی شهری تغییر کاربری داده شده که شامل ۳۰ هکتار تجاری و ۲۳۴ هکتار محدوده مسکونی است و این تنها یک نمونه از این عدم توجه است.

سلطانی بر این نکته تأکید کرد که وقتی قانون در شکل کلان آن اجرا نمی‌شود، نمی‌توان از یک مدیر انتظار داشت قانون را مدنظر خود قرار دهد و افزود: شهرداری‌ها از سال ۶۰ مکلف به کسب درآمد از مسیرهایی مثل تراکم‌فروشی، باغ‌فروشی و شهرفروشی شده‌اند و حالا هم هیچ تضمینی وجود ندارد که مدیریت شهری چشم طمع به آثار تاریخی شهر نداشته باشند. دغدغه مدیر شهری، مدیریت شهر به بهترین شکل است و این مدیریت هزینه دارد و آنها هم می‌دانند که بسیاری از درآمدها مشروع نیست و شهرداران در تهران و سایر شهرها همیشه با وسوسه درآمدهای ناشی از قانون‌گریزی و راه‌دررووهای قانونی مواجه هستند.

سخنران دیگر این برنامه که در محل خانه اندیشمندان علوم انسانی برگزار شد، بهاره بزرگمهر بود که به نمایندگی از فرزانه صادق، مدیرکل دفتر معماری و طراحی شهری شورای‌عالی شهرسازی و معماری در این جلسه حضور داشت و تأکید کرد: در یک نگاه نقادانه به عملکرد شهرداری‌ها در مورد میراث فرهنگی شهرها باید گفت اولویت نگاه شهرداری به بازگشایی معابر، حل مشکلات ترافیکی، منفعت پروژه‌های اقتصادی و... ممکن است باعث تخریب برخی آثار تاریخی شود.

بزرگمهر با تأکید بر اینکه تأمین منابع مالی شهرداری‌ها از سرفصل‌هایی چون تغییر کاربری و فروش تراکم دلنگرانی‌ها نسبت به وضعیت میراث فرهنگی شهرها را افزایش می‌دهد، گفت: نباید بی‌انصافی کرد و باید به عملکرد مثبت شهرداری‌ها در خرید و احیای بسیاری از بناهای تاریخی به عنوان کارنامه مثبت اشاره کرد که می‌تواند با روندی اصلاحی در بخش‌های دیگر آثار تاریخی ادامه پیدا کند.این کارشناس به عدم‌بضاعت مالی سازمان میراث فرهنگی در خرید و مرمت خانه‌های تاریخی اشاره کرد و گفت: در این شرایط شهرداری می‌تواند منابع خوبی را تأمین کند، اما باید در همین روند هم قوانینی مبتنی بر تشویق مالکان به نگهداری و حفاظت بناهای تاریخی و حفظ این ویژگی تاریخی در جریان تغییر کاربری توسط شهرداری گنجانده شود.وی با بیان اینکه واگذاری بخشی از وظایف حاکمیتی در پیش‌نویس لایحه قانونی مدیریت شهری امکان‌پذیر نیست، افزود: همین وظایف حاکمیتی است که میراث فرهنگی به عنوان متولی باید درباره این وظایف پاسخ‌گو باشد و می‌تواند متضمن حفظ بناهای تاریخی شود.

لازم به ذکر است پیش‌نویس لایحه قانونی مدیریت شهری توسط سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌ها کشور تهیه شده است.

ادامه از صفحه ۱۵

برای سرنگونی سرمایه‌داری مبارزه می‌کنیم

به نظرتان خروج احتمالی یونان در واحد پولی یورو چه تأثیری بر دیگر کشورهای جنوب مدیترانه ازجمله پرتغال و اسپانیا خواهد گذاشت؟

واقعیت آن است که خروج یک کشور از واحد پولی یورو برای نخستین‌بار واکنشی به تشدید آشکارشدن تضادهای درونی و ناهمواری‌های اقتصاد منطقه یورو بود و به رقابت میان مراکز قدیم و جدید امپریالیستی مربوط می‌شود که پس از ظهور جریانات ضدانقلابی در کشورهای سوسیالیستی ظاهر شده‌اند. این مشکلات خود را در شرایطی همچون بحران اقتصادی در یونان و نقاط دیگر خود را بیش‌ازپیش نشان می‌دهند.

تمایل به جدایی از واحد پولی یورو تشدید خواهد شد چراکه از سوی نیروهای سیاسی بورژوازی مورد حمایت قرار می‌گیرد آنها خواستار منطقه پولی یورو با اقتصادهای قوی‌تر هستند. این گرایش به‌صورت قوی در آلمان وجود دارد و همین‌طور از سوی صندوق بین‌المللی پول که برای منافع خودشان چنین خطی دنبال می‌شود و باعث نمایان‌ترشدن تضادها در داخل حوزه پولی یورو می‌شود. تضادهای بینامپریالیستی در درون واحد پولی یورو بیان شده‌اند که میان آلمان و فرانسه و تضاد میان ایالات‌متحده و آلمان درباره موضوع باقی‌ماندن یونان در منطقه پولی یورو دیده می‌شود. ایالات‌متحده با مداخلات خود مایل به محدودکردن هژمونی آلمان در اروپاست بدون آنکه آرزوی انحلال منطقه یورو را داشته باشد.

این تمایل قوی وجود دارد که خروج یونان و کشورهای مشابه از منطقه پولی یورو و بازبودن شرایط آن زمینه را برای بازسازی در منطقه یورو از طریق تعمیق سازوکارهایی برای اتخاذ سیاست اقتصادی واحدی همراه با قوانین سختگیرانه و سازوکارهای نظارتی با توجه به توازن مثبت میان هزینه‌ها و درآمدهای دولت فراهم کند.

گزارش

در جریان تهرانگردی مسجدجامعی مطرح شد

تعرض پیمانکار چینی آزادراه تهران- شمال به بستر رودخانه کن

● **شرق:** احمد مسجدجامعی، عضو شورای شهر تهران که برنامه‌های تهرانگردی را در دو سال اخیر دنبال می‌کند، این‌بار به‌همراه رحمت‌الله حافظی، رئیس کمیسیون سلامت و محیط‌زیست شورای شهر تهران به منطقه کن و سولقان رفت و با حضور در بخشداری منطقه کن در جریان جزئیات اتفاقات و امدادرسانی‌های صورت‌گرفته پس از حادثه سیل قرار گرفت و در ادامه بازدید از مناطق حادثه‌دیده آغاز شد و بسیاری از مردم محلی به‌صورت رودررو مشکلاتشان را اعلام کردند. یکی از مهم‌ترین مشکلات مردم محلی پس از وصل‌شدن آب و برق قطع‌شده از زمان بروز سیل، آب‌رسانی به درختان مختلف میوه است؛ به درختان میوه این محدوده به دلیل قرارگرفتن در بالادست رودخانه خسارتی وارد نشده، اما بروز مشکل برای موتورخانه‌ها و تأمین آب برای این درختان در یک هفته گذشته، تبدیل به چالش عمده باغداران شده است و مسئولان تاکنون در این مورد رسیدگی‌ای نداشته‌اند. یکی دیگر از مشکلات مردم محلی و سایر هم‌وطنانی که پس از حادثه سیل برای پیداکردن عزیزان مفقودشان در محل حاضر شده‌اند، عدم اطلاع‌رسانی و پاسخ‌گویی مناسب و همچنین عدم امکان همکاری نیروهای محلی با نیروهای آتش‌نشانی و هلال‌احمر بوده است. در این حادثه تعداد زیادی از مردم محلی و مسافران نقاط دیگر کشور فوت شده یا هنوز مفقود هستند و دوستان و خانواده‌های آنها از همان ساعات اولیه حادثه، خودشان برای کمک و جست‌وجو حاضر شده‌اند، اما هلال‌احمر و سایر ارگان‌های دولتی حاضر، امکان همکاری این نیروهای داوطلب را مهیا نکرده‌اند؛ برای نمونه خانواده‌ای از بستان‌آباد از روز حادثه در این محل حاضر است تا خودشان به‌دنبال عزیز مفقودشده خود بگردند یا یک گروه دوچرخه‌سوار که دو نفر از دوستانشان در زمان سیل در این منطقه حضور داشته‌اند، در محل حاضر شده‌اند تا خودشان شخصا اقدام به جست‌وجو کنند، اما با مخالفت و ممانعت مسئولان مواجه شده‌اند. از سوی دیگر مسئولان بخشداری کن در جریان این بازدید و حضور خبرنگاران، تصمیم به نصب یک پارچه‌نوشته کرده است تا افراد غیربومی، مفقودشدن عزیزان خود را به این بخش اعلام کنند، درحالی‌که این اقدام چندین روز پس از بروز حادثه قرار است اجرا شود. در جریان تهرانگردی دیروز، درعین‌حال تعداد زیادی از مردم به بازشدن راه‌ها و عادی‌شدن جریان سفر و زندگی اشاره کرده و تأکید می‌کردند که با عادی‌شدن جریان زندگی برای مردم و حتی مسئولان، همه اتفاقات رخ‌داده از خاطر همه می‌رود و همین فراموش‌شدن نیازهای مردم این روستاها در این چند روز، گواه این مسئله است. شاید یکی از مهم‌ترین نتایج تهرانگردی در محل سیل‌زده کن و سولقان پیداشدن یک مقصر اصلی در بروز این حادثه است. مسئولان بخشداری کن و تعدادی از مردم معتقدند این میزان بارش و در این مدت‌زمان نمی‌تواند چنین سیلی را به همراه داشته باشد، مگر اینکه مانعی، مسیر حرکت آب را سد کرده باشد. این مانع معرفی‌شده، همان کارگاه پیمانکار چینی پروژه آزادراه تهران - شمال است که با تعرض به حریم و بستر رودخانه در چند مرحله باعث ایجاد مانع در برابر حرکت جریان عادی آب و هجوم یکباره آن به خانه‌ها و خودروهای حاشیه رودخانه شده است. براساس شواهد موجود، مشخص شده است که این شرکت چینی بخشی از کارگاه خود را به بستر رودخانه منتقل کرده و در بخش دیگر برای استحکام پایه‌های پل مربوط به آزادراه باز هم اقدام به پرکردن بخشی از رودخانه کرده است. حال نکته قابل توجه در این ماجرا این است که آیا مسئولان مربوطه این تخلف آشکار و بزرگ این شرکت را دیده بوده‌اند یا نه!؟ عامل دیگری که در کنار این مقصر به آن پرداخته شد، حجم قابل توجه ساخت‌وسازهای غیرمجاز در بستر رودخانه و حریم آن بوده است که با بروز سیل به عنوان اولین قربانیان حادثه به آنها خسارت وارد شده است. در جریان این بازدید قرار شد مسئولان این منطقه نسبت به این مسائل با شفافیت، پاسخ‌گویی لازم را داشته باشند. یکی از بخش‌های ناراحت‌کننده تهرانگردی دیروز حضور در بخش ورودی مسیل جوانمردان (بوستان جوانمردان) بود؛ جایی که تور نیروهای آتش‌نشانی و هلال احمر برای گرفتن اجساد، قربانیان احتمالی حادثه سیل همچنان در داخل کانال است و گویا این روند جست‌وجو تا چند روز آینده ادامه دارد. این مسیل از کن آغاز و تا جنوب غربی تهران ادامه دارد و احتمال افتادن و گیرکردن اجساد قربانیان حادثه در میان شاخ و برگ درختان و گل‌ولای و هر جسم خارجی دیگر افتاده‌شده در مسیل، وجود دارد. تاکنون ۹ جسد از این منطقه پیدا شده و تعداد نامعلومی از افراد مفقودشده از این منطقه همچنان وجود دارد. رحمت‌الله حافظی، رئیس کمیسیون سلامت و محیط زیست شورای شهر تهران هم در جریان این تهرانگردی تأکید کرد مقصردانستن مردم برای گذاشتن خودرو خود در مسیر سیل، اشتباه است، او گفت: تاکنون در چنین مواقعی یا حتی قبل از آن برای مردم آموزش یا حتی اطلاع‌رسانی نداشته‌ایم و در فقدان این موارد و نیز عدم هماهنگی مسئولان اجرائی بحران، مقصردانستن مردم اشتباه بزرگی است. وی با تأکید بر اینکه با وجود حوادث بسیار، کماکان تجربه‌ای برای مدیریت بعد از بحران نداریم، گفت: ستاد مدیریت بحران به شکل غیرکارآمد و جزیره‌ای فعال است و هیچ سامانه‌ای برای اطلاع‌رسانی حوادث حتی پس از وقوع حادثه وجود ندارد که این مردم را هم سرگردان می‌کند.